

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Ruta-Prim Service” ,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ruta-Prim Service” împotriva Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru privind contestarea actelor administrative

împotriva deciziei din 10 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-30/24)

NR. PIGD 2-20121719-01-3ra-10012024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: L. Holevițcaia,
Instanța de apel : G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici

4 decembrie 2024

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de
Societatea cu Răspundere Limitată "Ruta-Prim Service",**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 1 octombrie 2020, SRL „Ruta-Prim Service” a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal prin care a solicitat recunoașterea ca fiind ilegale acțiunile Biroului Vamal Centru în vederea majorării valorii în vamă a autocarului SETRA S417GTHD, importat de SC „Ruta-Prim Service” SRL,

- anularea actelor de inspecție nr.2070 I 71651 din 11 august 2020; nr.2070 I 71651 din 11 august 2020; nr. 2070 I 74308 din 18 august 2020, precum și a tuturor actelor și acțiunilor care au stat la baza întocmirii declarației vamale în detaliu -174308 din 18 august 2020;
- obligarea Biroului Vamal Centru să restituie SC „Ruta - Prim Service” SRL suma drepturilor de import achitate suplimentar în rezultatul majorării valorii în vamă a mărfii importate;

2. În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la 11 iulie 2020 SRL „Ruta-Prim Service” a achiziționat de la „Andriys Consulting” AB, un autocar de model SETRA S417 GTHD, produs în 2010, la preț de 40 000 euro, semnând în acest sens un contract de vânzare-cumpărare.

3. Prin ordinul de plată din 6 august 2020, suma de 40 000 euro a fost transferată în contul vânzătorului.

4. La 12 august 2020, autocarul a sosit în Moldova iar societatea reclamantă, prin intermediul brokerului vamal, a demarat procedurile de vămuire și a declarat valoarea autocarului importat în mărime de 40 000 euro.

5. La aceeași dată, lucrătorul vamal Constantin Roșca a comunicat prin intermediul brokerului că, valoarea provizorie a autocarului ar constitui 1 561 048,00 lei, adică 80 000 euro și că vămuirea urmează să se facă, reieșind din această valoare.

6. Reclamantul a indicat că, lucrătorul vamal a efectuat evaluarea autocarului în baza analizei unor site-uri de profil, neglijând contractul de vânzare-cumpărare și ordinul de plată, care atestă valoarea bunului.

7. Totodată, a neglijat și actele suplimentare prezentate de reclamant și anume oferte similare de preț, care variaua între 40 000 și 55 000 euro, în

funcție de starea tehnică a unității de transport, precum și corespondența precontractuală din care rezultă negocierea prețului dintre vânzător și cumpărător.

8. Comportamentul abuziv al acestui lucrător vamal a continuat prin solicitarea prezentării, în termen de 24 de ore, a unor acte absolut irelevante și imposibil de realizat. A consemnat că actele solicitate de lucrătorul vamal (oferta comercială/price, copie cu specimen act de verificare cu exportatorul, ofertă de preț cu marfă similară) nu confirmă în esență valoarea mărfii.

9. Actul principal ce atestă costul mărfii, este factura, ce reprezintă o operațiune esențială în tranzacțiile internaționale, fiind documentul cel mai important în astfel de tranzacții. Factura, este un înscris întocmit de exportator, prin care se arată condițiile în care are loc vânzarea bunului. Factura rezumă toate condițiile esențiale ale unei tranzacții încheiate și anume: clauzele privind părțile, obiectul, prețul, astfel încât din conținutul ei rezultă în mod clar drepturile și obligațiile părților și valoarea mărfii.

10. Astfel, SC „Ruta - Prim Service” a prezentat factura - INVOICE 776, din care se desprind exact datele necesare pentru calcularea tarifului vamal, inclusiv valoarea autocarului.

11. Biroul vamal a solicitat prezentarea unui raport de evaluare, care ar demonstra gradul de uzură a autocarului, în condițiile în care autocarul este indisponibilizat pe teritoriul vamal, iar pentru un asemenea raport este necesară transportarea autocarului într-o unitate specializată de reparații și deservire pentru examinarea stării tehnice.

12. La 14 august 2020, acest raport a fost realizat, însă în cele din urmă a fost desconsiderat de către lucrătorul vamal.

13. Cu toate acestea, Biroul vamal a făcut o apreciere eronată a raportului prezentat, exprimată în actul de inspectare din 19 august 2020 și anume că evaluarea prezentată de SC „Ruta-Prim Service” SRL, face referire la starea tehnică a autocarului și nu la valoarea lui de piață, deși prin actul de inspectare din 12 august 2020 Biroul vamal a solicitat prezentarea anume a raportului de evaluare a gradului de uzură și nu a raportului de evaluare a prețului de piață.

14. Potrivit art.8 alin.(3) din Legea nr.1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, „în cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sunt veridice (inclusiv sunt sub nivelul valorii lor de producție)și/sau nu sunt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicând consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege”.

15. În sensul acestei norme, determinarea valorii în vamă a mărfii prin metodele alternative este aplicabilă doar în cazul lipsei datelor ce ar confirma valoarea sau în cazul în care datele prezentate de declarant nu sunt veridice. SC „Ruta-Prim Service” SRL a prezentat contractul de vânzare-cumpărare,

factura și ordinul de plată a costului mărfii, invoce, CMR, declarația de export, aceste documente fiind valabile.

16. Totodată, la caz, lipsesc circumstanțe sau probe care ar demonstra că aceste acte prezentate nu ar fi veridice. Cu alte cuvinte, lipsa acestor două precondiții menționate, cumulativ sau separat, face imposibilă purcederea lucrătorului vamal la aplicarea uneia din cele 6 metode prevăzute de lege pentru determinarea valorii în vamă.

17. Potrivit art.10 al aceleiași legi, (1) valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode: a) în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit; b) în baza valorii tranzacției cu marfă identică; c) în baza valorii tranzacției cu marfă similară; d) în baza costului unitar al mărfii; e) în baza valorii calculate a mărfii; f) prin metoda de rezervă. (2) Principala metodă dintre cele specificate la alin. (1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă.

18. În cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă...”.

19. Această normă a fost grav încălcată, or, colaboratorul vamal a neglijat obligația aplicării consecutive a metodelor determinării valorii și a aplicat direct metoda de rezervă. Atrage atenția că aplicarea metodei de rezervă nu poate fi făcută discreționar, lucrătorului vamal revenindu-i obligativitatea motivării inaplicabilității metodei precedente.

20. Din actele de inspectare emise de vameș, nu rezultă epuizarea încercărilor de aplicare în mod consecutiv a metodelor de determinare a valorii în vamă. Mai mult ca atât, conform acordului de la Marrakesh, încheiat la 15 aprilie 1994, privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, semnat de Republica Moldova la Geneva la 8 mai 2001 prin Protocolul de aderare a Republicii Moldova la acordul respectiv ratificat de Republica Moldova prin legea nr.218 - XV don 01.06.2001, „taxele vamale se evaluează la valoarea reală care este valoarea de tranzacție.

21. Prin derogare la această regulă, dreptul autorității vamale de a stabili, printr-o echivalență verificabilă, o altă valoare vamală este recunoscută numai în cazul posibilității de determinare a valorii reale și în situația unor dubii rezonabile privind veridicitatea valorii declarate de importator”.

22. În situația de față, constata că SRL „Ruta - Prim Service”, la vămuirea mărfii, a prezentat toate documente justificative, care confirmă provenirea și costul mărfii suspuse vămuirii și care permite aplicarea metodei principale specificate în art.10 alin.(1) al Legii cu privire la tariful vamal nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997, pentru determinarea valorii în vamă a mărfii în baza contractului de vânzare - cumpărare cât și ordinelor de plată, raportul de expertiză și alte documente justificative.

23. Cu toate acestea, Biroul Vamal nu s-a condus de prevederile legale citate supra și a constatat greșit valoarea autocarului importat, astfel nefondat calculând excesiv tariful vamal.

24. Ulterior, la 21 august 2020 SC „Ruta-Prim Service” SRL a depus la Serviciul Vamal o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea actelor de inspecție nr. 2070 I 71651 din 11 august 2020, nr.2070 I 74308 din 18 august 2020, nr.2070 I 74308 din 18 august 2020, precum și a tuturor actelor și acțiunilor care au stat la baza întocmirii declarației vamale în detaliu - I 74308 din 18 august 2020 și restituirea sumelor de import achitate suplimentar în rezultatul majorării valorii în vamă a autocarului importat.

25. Până în momentul de față, neglijând termenul de 30 de zile, Serviciul Vamal nu a oferit răspuns la cererea prealabilă depusă de SC „Ruta - Prim Service” SRL.

26. Prin cererea de concretizare, reclamanta a formulat următoarele cerințe recunoașterea ca fiind ilegale acțiunile Biroului Vamal Centru în vederea majorării valorii în vamă a autocarului SETRA S417GTHD, importat de SC „Ruta-Prim Service” SRL (IDNO 1007600065038);

- anularea actelor de inspecție nr.2070171651 din 11 august 2020; nr.2070 171651 din 11 august 2020; nr.2070174308 din 18 august 2020, precum și a tuturor actelor și acțiunilor care au stat la baza întocmirii declarației vamale în detaliu - I 74308 din 18 august 2020;

- anularea răspunsului/refuzului nr.28/11-11559 din 21.09.2020 a Serviciului Vamal prin care a fost respinsă cererea prealabilă depusă de SC „Ruta-Prim Service” SRL;

- obligarea Biroului Vamal Centru să restituie SC „Ruta - Prim Service” SRL (IDNO 1007600065038) suma drepturilor de import achitate suplimentar în rezultatul majorării valorii în vamă a mărfii importate.

27. Prin hotărârea din 17 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea în contencios administrativ înaintată de SC „Ruta-Prim” SRL a fost admisă.

28. S-a anulat actul administrativ individual defavorabil – actul de inspecție nr.2010I74308 din 18 august 2020 și decizia adoptată în procedura prealabilă – refuzul nr.28/11-11559 din 21 septembrie 2020.

29. În temeiul prevederilor art.224 alin.(2) Cod administrativ, s-a obligat Serviciul Vamal să restituie reclamantului SC „Ruta-Prim” SRL suma drepturilor de import achitate suplimentar în rezultatul majorării în vamă a mărfii importate. (f.d. 129; 136-151)

30. La 21 octombrie 2022, Serviciul Vamal a declarat apel împotriva hotărârii din 17 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

31. Prin decizia din 4 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de Serviciul Vamal.

32. S-a casat integral hotărârea din 17 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie, prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de SC „Ruta-Prim” SRL.

33. În motivarea soluției sale instanța de apel a stabilit că, la etapa verificărilor documentelor prezentate de SRL „Ruta-Prim Service”, în baza cărora a fost declarată marfa importată, funcționarul vamal de la punctul de control financiar a constatat că actele anexate la declarația vamală supusă examinării în cadrul acestui litigiu, nu confirmă pe deplin valoarea în vamă a mărfii.

34. Toate actele prezentate organului vamal, relevă datele necesare ce stabilesc statutul mărfurilor, iar în dependență de acestea, organul vamal în calitate de autoritate competentă efectuează controlul vamal în limitele competenței și acordă liber de vamă potrivit regimului solicitat.

35. Instanța a reținut că, în speță cadrul normativ relevant determinării valorii în vamă a mărfurilor importate, constituie: Legea nr. 1380-XIII din 20.11.1997 “Cu privire la tariful vamal”; Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15.08.2016.

36. Instanța de apel a notat că, din înscrisurile care au fost anexate de declarant la declarația vamală, vamal just a concluzionat că, actele prezentate de declarant nu sunt suficiente pentru a elimina dubiile privind veridicitatea valorii în vamă.

37. În termenul stabilit de organul vamal, declarantul careva contraargumente la divergentele constatate de organul vamal, nu a prezentat, iar în situația în care declarantul nu a prezentat acte suplimentare în vederea confirmării valorii declarate, organul vamal în temeiul prevederilor art. 8 din Lege și pct. 9 din Regulament, a fost în drept să decidă asupra faptului că valoarea în vamă nu poate fi determinată, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) din Lege.

38. Instanța a reținut că speței sunt aplicabile prevederile art. 7 alin. (2) din Legea cu privire la tariful vamal. Suspiciunile cu privire la veridicitatea valorii în vamă declarate nu au fost înlăturate, totodată declarantului i s-a oferit dreptul să declare valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor alternative prevăzute de art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal, termen limită fiind 17.08.2020, ora 10:00.

39. Instanța de apel a constatat că, la materialele dosarului administrativ sunt anexate extrase de pe piața europeană (www.mobile.de: www.mascus.com:www.autoline.ro), unde se confirmă că prețul autobuselor de model Setra S4176GTHD, anul 2010, variază între 80 000 euro și 110 000 euro în dependență de starea acesteia și completare, iar informațiile adiționale prezentate de către reclamant, potrivit mențiunilor din Actul de inspecție din 14 august 2020, doar au confirmat suspiciunile organului vamal privind valoarea reală în vamă a autobusuului declarat.

40. Instanța a stabilit netemeinicia pretenției reclamantului privind anularea acestora, subsecvent urmează a fi respinsă și cererea reclamantului privind restituirea sumei drepturilor de import achitate suplimentar în rezultatul majorării valorii în vamă a mărfii importate.

41. În circumstanțele date, instanța a reținut, activitatea administrativă efectuată de către organul vamal este una legală și întemeiată, autoritatea publică la soluționarea speței cercetând complet și multiaspectuale circumstanțele, și în limita competenței a emis un act administrativ, prin care și-a realizat scopul său legal.

42. La 2 ianuarie 2024, Societatea cu Răspundere Limitată "Ruta-Prim Service", a depus recurs împotriva deciziei din 10 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și, pronunțarea unei decizii noi de menținere a hotărârii instanței de fond.

43. În motivarea a susținut că, nu este de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2023, o considerăm arbitrară și bazată în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

44. Biroul vamal, a efectuat evaluarea autocarului în baza analizei unor site-uri de profil, neglijând de contractul de vânzare-cumpărare și de ordinul de plată, care atestă valoarea reală a bunului și actele suplimentare prezentate și anume oferte similare de preț, care variaua între 40 000 și 55 000 euro, în funcție de starea tehnică a unității de transport, precum și corespondența precontractuală din care rezultă negocierea prețului dintre vânzător și cumpărător.

45. Recurentul a susținut că, actele solicitate de Biroul vamal (oferta comercială/price, copie cu specimen act de verificare cu exportatorul, ofertă de preț cu marfă similară) nu confirmă în esență valoarea mărfii și nu au nici o relevanță la prezenta speță.

46. Curtea de Apel în decizia sa, neîntemeiat consideră că neprezentarea acestor acte, servește drept temei pentru respingerea acțiunii recurentului, Curtea de Apel nu a luat în considerație că actele solicitate de Biroul vamal nu sunt obligatorii pentru prezentare și în baza lor nu poate fi stabilită valoarea autocarului.

47. Recurentul a relatat că, actul principal ce atestă costul mărfii, este factura, ce reprezintă o operațiune esențială în tranzacțiile internaționale, fiind documentul cel mai important în astfel de tranzacții. Factura, este un înscris întocmit de exportator, prin care se arată condițiile în care are loc vânzarea bunului. Factura rezumă toate condițiile esențiale ale unei tranzacții încheiate și anume: clauzele privind părțile, obiectul, prețul, astfel încât din conținutul ei rezultă în mod clar drepturile și obligațiile părților și valoarea mărfii.

48. SC „Ruta - Prim Service” SRL a relatat că, la vămuirea mărfii, a prezentat toate documente justificative, care confirmă provenirea și costul mărfii suspuse vămuirii și care permite aplicarea metodei principale specificate în art. 10 alin.(1) al Legii cu privire la tariful vamal, nr,1380-XIII

din 20 noiembrie 1997, pentru determinarea valorii în vamă a mărfii în baza contractului de vânzare-cumpărare cât și ordinelor de plată, raportul de expertiză și alte documente justificative.

49. A susținut că, prin decizia Curții de Apel Chișinău, a fost lipsită efectiv de proprietate, sumele achitate Serviciului Vamal în rezultatul vămuirii necorespunzătoare a autocarului, reprezintă un prejudiciu. Astfel, este victima încălcării dreptului său de proprietate, consacrat la art. 1 al Protocolului adițional nr. 1 la Convenția Europeană.

50. Recurentul a notat că, temeiurile recurs sunt încadrate în dispoziția art. 245¹ alin. (1) lit. a) Cod administrativ.

51. Prin referința depusă la 17 februarie 2024, Serviciul Vamal a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

52. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

37. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

38. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

39. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere

irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 21 decembrie 2023, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.210).

41. Cererea de recurs a fost depusă la data de 2 ianuarie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

42. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

43. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

44. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

45. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Societatea cu Răspundere Limitată „Ruta-Prim Service”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Ruta-Prim Service”, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de

chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

48. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

49. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

51. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

52. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în

sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

53. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ruta-Prim Service” .

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc